

[Forsvarsministeren.]

dansk militært kontingent til FN's beredskabsstyrke i Suezområdet i overensstemmelse med folketingets beslutning af 6. november 1956 samt afgivelse af militært personel til FN's aktion i Congo og til observatørtjeneste for FN forskellige steder i verden.

Det foreliggende forslag er resultatet af en række forhandlinger mellem forsvarsministrene fra Norge, Sverige og Danmark, efter at FN's generalsekretær i 1959 havde rettet henvendelse til de lande, der deltog i FN-styrken i Gaza, herunder de skandinaviske lande, om i deres militære planlægning at tage hensyn til eventuelle fremtidige bidrag til FN.

Det er planlagt at opstille en skandinavisk styrke på ca. 4.000 mand, hvortil kommer et finsk kontingent, og denne styrke skal organiseres således, at den kan indsættes som en enhed, ligesom hvert lands kontingent skal kunne operere for sig.

Det danske bidrag er forudsat at skulle udgøre ca. 950 mand, der påregnes tilvejrbragt på frivillig basis.

Personellet vil for hovedpartens vedkommende bestå af hjemsendt personel, der for en nærmere angivet periode har påtaget sig rådighedspligt med henblik på tjeneste i den omhandlede styrke.

Det er tanken, at der for den nævnte rådighedspligt skal ydes et særligt vederlag, til hvis størrelse der på nuværende tidspunkt ikke er taget stilling.

De med styrkens opstilling og drift forbundne udgifter påregnes afholdt af nationale midler ud over det rammebestemte militære driftsbudget. Fra tidspunktet for en eventuel afgivelse til FN forventes udgifterne refunderet af denne organisation efter tilsvarende retningslinjer, som er anvendt ved refusion af udgifter ved den skandinaviske deltagelse i FN's militære aktioner i Gaza.

Tilstedeværelsen af en permanent beredskabsstyrke vil være af stor værdi, hvis man i fremtiden efterkommer et ønske fra FN's side om dansk hjælp til gennemførelse af organisationens fredsbevarende foranstaltninger.

Disse foranstaltningers effektivitet vil ofte være afhængig af den hurtighed, hvorved den opstillede styrke faktisk kan ind-

sættes, og af den hurtighed, hvormed vedkommende land kan tage stilling til FN's anmodning.

Regeringen har derfor fundet det ønskeligt på forhånd at indhente folketingets bemyndigelse til umiddelbart at kunne træffe beslutning om styrkens afgivelse til De Forenede Nationer.

Det er imidlertid en forudsætning for at imødekomme anmodningen, at det efter en almindelig vurdering af de internationale forhold på det pågældende tidspunkt og den særlige baggrund for anmodningen findes forsvarligt og ønskeligt at afgive styrken til FN. I den konkrete situation vil naturligvis også hensynet til det danske forsvarsberedskab være af betydning.

Idet jeg i øvrigt henviser til bemærkningerne til forslaget, skal jeg anbefale forslaget til folketingets velvillige behandling.

Formanden: Uden for dagsordenen giver jeg ordet til den højtærede fiskeriminister, for at han kan fremsætte de til mundtlig fremsættelse anmeldte lovforslag.

Fiskeriministeren (A. C. Normann): Jeg skal herved tillade mig for det høje ting at fremsætte fire lovforslag vedrørende fiskeri, nemlig:

*forslag til lov om saltvandsfiskeri,
forslag til lov om ændringer i lov om afløsning og statens overtagelse af retten til fiskeri med ålegårde og andre særlige rettigheder til fiskeri på søterritoriet,
forslag til lov om ferskvandsfiskeri og
forslag til lov om fiskeri i Randers Fjord og Gudenå m. m.*

Der er kun forløbet 12-13 år, siden de nuværende fiskerilove blev vedtaget i 1951, men vi har i dette tidsrum været vidne til en overordentlig stærk udvikling inden for dansk fiskeri. Medens de samlede fangster af fisk i 1951 androg 280.000 t til en værdi af 190 mill. kr., var de i 1963 840.000 t til en værdi af 470 mill. kr. I den samme periode er eksportværdien steget fra 184 mill. kr. til 630 mill. kr. Det hjemlige forbrug af fisk har været noget svingende og alt for lille, men synes dog i de allerseneste år at vise stigning og har i 1962 andraget 16 kg pro persona.

Medvirkende stærkt til forøgelse af eks-

[Fiskeriministeren.]

portværdien af fiskeriprodukter er den overordentlige udvikling, der har fundet sted i de forskellige industrigrene, som i stigende omfang forarbejder fisken. Dette gælder ikke mindst for vor fiskefiletindustri.

Meget afgørende for vor konkurrenceevne på eksportmarkederne er, at det bl. a. ved hjælp af vore kvalitetsbestemmelser har været muligt at holde et forspring på dette område i forhold til de fleste andre lande. Allerede nu mærkes der imidlertid en stigende konkurrence i kvalitetsmæssig henseende fra flere andre lande. Arbejdet med en revision af loven om kvalitetskontrol med fisk og fiskevarer er derfor sat i gang, og et lovforslag om ændringer af den hidtidige lov vil nok blive fremsat i næste samling.

Stigningen i de danske fiskefangster skyldes en række forskellige forhold. Således er der i fiskerflåden indgået et betydeligt antal større og mere moderne fartøjer, udstyret med en række nye tekniske hjælpemidler. Det er blevet lettere at lokalisere fisken, og samtidig har nye redskabstyper og en udstrakt anvendelse af syntetiske garnner gjort fiskeriet mere effektivt end tidligere. Men jeg må retfærdigvis understrege over for det høje ting, at stigningen imidlertid langt fra alene kan henføres til den tekniske udvikling, og at fiskernes personlige indsats stærkt må fremhæves.

Må jeg til bedømmelse af den vældige indsats, der er ydet fra fiskernes side i den forløbne periode, oplyse, at fiskernes antal siden 1951 er gået ned med ca. 1.400, men uanset dette er fangsterne altså som nævnt steget meget stærkt. Jeg føler trang til her i folketinget at yde de danske fiskere en anerkendelse af den indsats, der er præsteret. Stigning i fangst og eksport siger lidt om, hvad både fiskerne, forædlingsindustrien og handelen har formået, til trods for at de er omgivet af konkurrenter i andre lande med ofte overordentlig store statssubsidier.

Selv om der rationaliseres om bord og arbejdes hårdere, håber jeg, at det kun er forbigående, når der i de seneste år har været visse problemer med hensyn til at skaffe tilstrækkeligt mandskab til fiskerflåden. Det kan ikke nægtes, at det af og til har knebet med at få kutterne bemandet.

Den forøgede befiskning af fiskebestandene i de fleste havområder har naturligt

fremkaldt frygt for, at bestandene ikke i længden kan tåle det stærke fiskeri. Jeg vil derfor gerne nævne, at ved den nylig afsluttede konference i London angående fiskerigrænserne synes der opnået enighed mellem de fleste vesteuropæiske lande om at holde udvidelsestendenserne inden for rimelige grænser. Jeg skal ikke komme nærmere ind på den nu foreslåede konvention om fiskerigrænserne, idet det høje ting jo senere vil få denne forelagt, men gør blot opmærksom i dag på, at der alle steder i lovforslaget er anvendt betegnelsen „fiskeriterritoriet“ om det område, som lovforslagets bestemmelser gælder for, fordi man imødeser den mulighed, at fiskeriterritoriet ikke i fremtiden vil følge territorialgrænserne. Hvis man beslutter sig til en udvidelse af fiskerigrænserne i overensstemmelse med det foreliggende konventionsudkast fra Londonkonferencen, vil det blive nødvendigt at foretage en revision af visse af lovens bestemmelser, og såfremt det senere under behandlingen af forslaget skønnes, at dette må ske snart, må det overvejes at udskyde saltvandsfiskerilovens færdiggørelse til næste folketingssamling.

Mine bemærkninger om udviklingen af dansk fiskeri har særlig taget sigte på saltvandsfiskeriet, men også inden for ferskvandsfiskeriet er der sket en betydelig udvikling. Antallet af dambrug er steget stærkt og produktionen af ørred øget tilsvarende, således at alene dambrugserhvervet nu hjembringer en valutaindtægt på ca. 60 mill. kr. årlig. Fiskeri i vandløb og søer søges også stadig gjort mere rationelt ved udarbejdelse af driftsplaner og ved yngeludsætning.

Blandt andet som følge af den udvikling inden for fiskeriet, jeg har omtalt, er det naturligt, at der blandt fiskeriets organisationer har været et ønske om at få de gældende bestemmelser i fiskerilovene taget op til revision, og disse ønsker er bl. a. kommet til udtryk inden for den i 1961 nedsatte fiskerikommission, inden for hvilken a. også medlemmer af dette høje ting har ydet værdifuld bistand i nært samarbejde med organisationernes og de forskellige ministeriers repræsentanter.

Må jeg så om saltvandsfiskeriet sige, at hovedformålet med den foretagne revision har været at søge bestemmelserne bragt i

[Fiskeriministeren.]

overensstemmelse med det moderne fiskeris tarv ved at udskille bestemmelser, som udviklingen har gjort overflødige eller utidsvarende, og ved at modernisere de øvrige bestemmelser. Man har endvidere benyttet lejligheden til at gennemføre en mere systematisk og overskuelig opstilling over lovens bestemmelser end den, der hidtil har været anvendt.

Lovforslaget er med ganske enkelte undtagelser i overensstemmelse med et forslag, som er udarbejdet af en særlig underkommission under fiskerikommisionen. I underkommissionen, hvor såvel fiskerierhvervet, fiskebiologerne som de ministerier, der særlig har interesse for søterritoriet, har været repræsenteret, opnåedes enighed om de væsentligste bestemmelser i forslaget, og kun på et par enkelte punkter har fiskerirepræsentanterne forbeholdt sig deres stilling.

De har således fremsat et almindeligt ønske om indførelse i lovforslaget af regler om regulering af bierhvervsfiskeriet over for erhvervsfiskeriet, men har dog ikke indtil nu ønsket at stille mere konkrete forslag herom.

Bestemmelserne i lovforslagets § 18, der indeholder et forbud mod fiskeri med trawl og vod i et bælte langs en del af den jyske østkyst, er ændret i forhold til den gældende saltvandsfiskerilov for i så vidt et omfang, som det er fundet forsvarligt, at imødekomme de lokale fiskeres ønsker om en indskrænkning af det fredede område i Ålbækbugten fra Frederikshavn til Skagen. Fiskeriets ønsker er dog ikke helt imødekommet i lovforslaget, idet biologerne har lagt stærk vægt på, at fredningen i disse farvande, der er vigtige opvækstpladser for fiskeyngelen, opretholdes i videst muligt omfang.

Af Dansk Eksportforening til Eksport af Fladfiskefilet er der fremsat ønske om ændring af bestemmelsen i lovforslagets § 22, stk. 5, der pålægger modtageren af en sending fisk pligt til at indgive anmeldelse til fiskerikontrollen om fisk, der er fredede eller under de fastsatte mindstemål. Der har imidlertid i underkommissionen været enighed om at foreslå bestemmelsen bibeholdt i den nuværende formulering. Jeg har derfor

ikke ment at burde foreslå nogen ændring af denne bestemmelse.

Endelig er der fra en enkelt side i underkommissionen fremsat ønske om, at ordet „slam“ udgår af bestemmelsen i lovens § 4, stk. 1, nr. 2, da anvendelsen af dette begreb efter vedkommendes mening vil medføre usikkerhed med hensyn til forslagets rækkevidde. Der er endvidere henvist til, at for så vidt angår spildevand, gælder allerede vandløbslovens § 71, stk. 2, 2. punktum. Et flertal af underkommissionens medlemmer har imidlertid ment, at ordet burde bibeholdes i bestemmelsen.

Lovens opdeling i kapitler og afsnit er søgt foretaget således, at man får den mest naturlige og overskuelige oversigt over lovens bestemmelser.

I øvrigt indeholder det foreliggende lovforslag ikke revolutionerende ændringer af den gældende saltvandsfiskerilov, men der er dog foreslået visse nydannelser.

I lovforslagets § 4 er der optaget bestemmelser, der går noget videre end de regler, der indeholdes i den nuværende lovs § 26. Der er således bl. a. foreslået et forbud mod uden tilladelse at udkaste eller udlede alle sådanne stoffer m. v., som erfaringsmæssigt forvolder gener for eller hindrer fiskeriet, og som det under hensyn til fiskeriets nationaløkonomiske betydning må anses for rimeligt at beskytte det imod.

Det er endvidere foreslået, at der skal åbnes mulighed for ydelse af erstatning til erhvervsfiskeriet i de tilfælde, hvor anlæg på fiskeriterritoriet gør indgreb i erhvervs mulighederne, idet der i sådanne tilfælde foreslås adgang til at få spørgsmålet om, hvorvidt skade er lidt og erstatning derfor bør udredes, afgjort af et nævn på 3 medlemmer. Meningen er at søge skabt en nødløsning i de tilfælde, hvor fiskeriets interesser bør vige for betydelig større interesser f. eks. af industriel, landbrugsmæssig eller trafikmæssig karakter.

Under hensyn til de mere kostbare redskaber, der nu anvendes til bundgarnsfiskeri, er der i § 12 foreslået en udvidet fortrinsret til bundgarnspladser. Samtidig er fremgangsmåden med hensyn til indtagelse af disse pladser søgt simplificeret.

Adgangen for de lokale fiskere til at få oprettet særlige vedtægter for fiskeriet fore-

[Fiskeriministeren.]

slås i nogen grad udvidet, og fremgangs- måden med hensyn til oprettelsen foreslås samtidig simplificeret. I modsætning til tidligere er der i lovforslaget efter ønske fra fiskerioorganisationerne skabt mulighed for også at få dannet vedtægter i Limfjorden, hvilket ikke er muligt efter den nugældende lov.

Flere steder i udlandet har man med godt resultat iværksat et rationelt muslingeopdræt på særlige banker, og der har fra flere sider fra tid til anden været fremsat ønske om ændring i saltvandsfiskeriloven, således at man også her i landet kunne få tilladelse til på tilsvarende måde at fremme muslingefiskeriet. For at imødekomme disse ønsker er der i lovforslagets § 2 optaget en bestemmelse, hvorefter der skal kunne gives eneret til muslingeopdræt, for så vidt ikke væsentlige offentlige interesser taler herimod og det kan ske på steder, hvor der ikke drives almindeligt fiskeri af større betydning.

Jeg skal, for så vidt angår lovforslagets bestemmelser i øvrigt, nøjes med at henvise til de fyldige bemærkninger.

Om forslag til lov om ændring i lov om afløsning og statens overtagelse af retten til fiskeri med ålegårde og andre særlige rettigheder til fiskeri på søterritoriet skal jeg kun sige, at man, da bestemmelserne i den gældende saltvandsfiskerilovs § 7, stk. 10-20, om afgørelsen af tvistigheder imellem de til ålegårdsfiskeri berettigede og de frie fiskere nu alene har relation til afløste ålegårdsrettigheder, har fundet det naturligt at overføre disse bestemmelser til ålegårdsafsløsningsloven. Lovforslaget medfører ikke nogen realitetsændring af de gældende bestemmelser.

Jeg vil gerne sige, at fremgangsmåden med hensyn til udarbejdelsen af forslag til lov om ferskvandsfiskeri og forslag til lov om fiskeri i Randers Fjord og Gudenå m. m. er den samme som for de to lovforslag, jeg lige har omtalt.

Der har således været nedsat en underkommission, hvori ferskvandsfiskeriets 3 hovedorganisationer, nemlig Ferskvandsfiskeriforeningen for Danmark, Dambrugerforeningen og Danmarks Sportsfiskerforbund, har været repræsenteret. Endvidere har fiskeriministeriet og landbrugsministeriet hver haft en

repræsentant i underkommissionen, ligesom Danmarks fiskeri- og havundersøgelser har bistået i arbejdet.

I forhold til den hidtidige lovgivning betyder de foreliggende lovforslag en meget væsentlig omredigering og modernisering.

Af reelle ændringer af betydning skal jeg kort nævne, at ferskvandsfiskerilovforslaget tilsigter en yderligere beskyttelse for vandrefiskene, laks, ørred og ål, f. eks. ved at der skabes mulighed for, at der kan kræves anbragt omlødningsindretninger i tilfælde, hvor visse typer af turbiner hindrer fiskens vandring forbi kraftværker m. v.

Med samme formål foreslås indført et tidsbegrænset forbud mod anvendelse af orm m. v. til agn, idet man har fundet, at et sådant tidsbegrænset forbud vil være til mindre ulempe end en forlænget fredningstid for laks og havørred i forhold til den, der er optaget i lovforslagets § 39. Den gældende lov indeholder forbud mod anvendelse af skadelige redskaber, og antallet af disse er udvidet med savlyster, idet dette redskab i meget stort omfang beskadiger undermålsål m. m.

Der har i underkommissionen været indgående drøftelser af et forslag fra Sportsfiskerforbundet om indførelse af tvungent fisketegn for alt fiskeri, der ikke er af erhvervsræssig karakter, og gældende for såvel saltvand som ferskvand. Afgiften er foreslået sat til 10 kr. pr. år også for lods ejere og skal indgå i et særligt fond til ferskvandsfiskeriets fremme.

Det nævnte synspunkt, at der bør skaffes yderligere midler hertil, afvises ikke af underkommissionens øvrige medlemmer, men der har i øvrigt været delte meninger om, hvorledes disse midler bør tilvejebringes; således har Ferskvandsfiskeriforeningens og fiskeriministeriets repræsentanter i underkommissionen ikke kunnet tiltræde, at dette sker ved indførelse af tvungent fisketegn.

Jeg kan minde om, at et tilsvarende forslag om fisketegn blev fremsat ved lovrevisionen i 1950-51, men at det ikke blev gennemført.

Jeg har ikke medtaget Sportsfiskerforbundets forslag i det foreliggende lovforslag, idet jeg personlig altid har været modstander af, at man pålægger borgere

[Fiskeriministeren.]

en tvungen afgiftsordning for adgangen til at fiske, hvorved mange ville komme til at betale for andres glæder. Jeg finder, at tvang her er forkert, og at bidrag til fremme af lystfiskeriet bør ydes ad frivillighedens vej i det omfang, hvori de statsmidler, som stilles til rådighed til støtte, ikke er tilstrækkelige. De pågældende kan nok magte en del selv, og desuden kan man ikke her som for jagttegnets vedkommende påberåbe sig ønsket om dækning for en ret dyr ansvarsforsikring.

Der har fra forskellig side været ønske om at få særlovgivningen vedrørende fiskeri i Randers Fjord og Gudenå indarbejdet i saltvandsfiskeriloven og ferskvandsfiskeriloven, men da der fortsat er et ret stærkt lokalt ønske om, at denne lov opretholdes, har jeg ment at burde tage hensyn hertil; men jeg kan dog sige, at underkommissionen har forsøgt at beskære den gældende lov for alle bestemmelser, der i forvejen findes i de to love vedrørende saltvandsfiskeri og ferskvandsfiskeri.

Ja, med disse bemærkninger skal jeg tillade mig at anbefale de 4 lovforslag til velvillig behandling i det høje ting.

Formanden: Eksemplarer af de nu fremsatte lovforslag vil blive omdelt.

Den første sag på dagsordenen var:

Valg af 17 medlemmer til et udvalg angående forslag til lov om udskydelse af 13. alm. vurdering m. v.

Valgt blev: *Ove Hansen, K. B. Andersen, Holger Eriksen, Erhard Jakobsen, Kai Jensen, Peter Nielsen, Carl Petersen, Retoft, Helge Larsen, Axel Kristensen, Foged, Viggo Hauch, Thisted Knudsen, Gottschalck-Hansen, Niels Ravn, H. C. Toft og Herluf Rasmussen.*

Den næste sag på dagsordenen var:

Valg af 17 medlemmer til et udvalg angående:

Forslag til lov om fritagelse for grundstigningsskyld for skatteårene 1961-62 og 1962-63 af landbrugsejendomme

og

forslag til lov om ændring af lov om beskattning til kommunerne af faste ejendomme.

Valgt blev: *Ove Hansen, K. B. Andersen, Holger Eriksen, Erhard Jakobsen, Kai Jensen, Peter Nielsen, Carl Petersen, Retoft, Helge Larsen, Foged, Viggo Hauch, Thisted Knudsen, Axel Kristensen, H. C. Toft, Gottschalck-Hansen, Niels Ravn og Herluf Rasmussen.*

Den næste sag på dagsordenen var:

Valg af 17 medlemmer til et udvalg angående forslag til lov om ændring af lov om særlig indkomstskat m. v.

Valgt blev: *Ove Hansen, K. B. Andersen, Holger Eriksen, Erhard Jakobsen, Kai Jensen, Peter Nielsen, Carl Petersen, Retoft, Helge Larsen, Viggo Hauch, Foged, Thisted Knudsen, Axel Kristensen, Haunstrup Clemmensen, Gottschalck-Hansen, Poul Møller og Herluf Rasmussen.*

Den næste sag på dagsordenen var:

Valg af 17 medlemmer til et udvalg angående forslag til lov om ændring i lov om påligningen af indkomst- og formueskat til staten.

Valgt blev: *Peter Nielsen, Holger Eriksen, Ove Hansen, Egon Jensen, Kai Jensen, Chr. Rasmussen, P. A. Rasmussen, Retoft, Axel Sørensen, Foged, Alfred Bøgh, Jens Chr. Christensen, Finn Poulsen, Hagen Hagensen, Vestergaard Poulsen, Erna Sørensen og Herluf Rasmussen.*

Den næste sag på dagsordenen var:

Første behandling af forslag til folketingsbeslutning om aftalememorandum vedrørende tilførslerne af bacon til markedet i Det forenede Kongerige Storbritannien og Nordirland.

(Forslaget til folketingsbeslutning (nr. XII) findes i tillæg A. sp. 1601, fremsættelsen i tidenden sp. 3644).

Sagen sættes til forhandling.

Carl Petersen: Socialdemokratiet kan anbefale tinget at vedtage det forslag til folketingsbeslutning, som er fremsat af den højtærede udenrigsminister. Vedtagelsen vil betyde, at folketinget godkender en aftale, som er indgået med Storbritannien og den række andre lande, som leverer bacon til det britiske marked.

Ved bedømmelsen af aftalens indhold, som er anført i forslagets bemærkninger, kunne man vel have ønsket, endog uden at være urimelig, at vor andel i det fastsatte minimumstotalkvantum var blevet større end den angivne; men da dette er resultatet af de førte forhandlinger, kan man vel sikkert regne med, at det, vi her er stillet over for, er det højest opnåelige under de foreliggende omstændigheder.

Jeg er imidlertid overbevist om, at den aftale, som her forelægges til godkendelse, vil vise sig at være til gavn for baconproducenterne, idet udgangspunktet for forhandlingerne har været ønsket om at få gennemført en ordning, der gav muligheder for et stabilt marked, hvor der kan regnes med priser, der er rentable for producenterne. De store prissvingninger, som fremkommer, alt efter som aftagerlandene enten overfyldes eller underforsynes, skulle nu i nogen måde kunne undgås, hvis landbrugserhvervet da selv vil det.

At aftalen stiller sine krav til det hjemlige apparat, er jo helt indlysende. Vi ved nu, hvor meget der kan afsættes på det britiske marked; vi ved også, at vi skal være leveringsdygtige inden for det kvantum, der er fastsat i den aftale, der er indgået, og følgen må da blive, at produktionen under en eller anden form må tilpasses forholdene, vurderet sammen med de muligheder, som afsætning til andre lande byder os.

Jeg anser det for meget værdifuldt, at

denne aftale giver de enkelte landmænd muligheder for at disponere mere sikkert, end tilfældet nu er. Jeg tror, mange landmænd vil være enige med mig i, at netop det, at man på det tidspunkt, hvor man sætter en produktion i gang, mangler viden om, hvilken værdi varen vil have på det tidspunkt, den skal sælges, har været en af de store vanskeligheder, landmændene i de senere år har kæmpet med. At den forandring, der her sker, kun kan være til det bedre, er jeg sikker på. Det bliver nu organisationernes opgave at foretage det fornødne, således at aftalen får den tilsigtede virkning.

Jeg har intet ønske om udvalgsbehandling, da det jo klart fremgår af bemærkningerne til forslaget, hvad det drejer sig om. Aftalen hviler på forhandling med andre lande, således at dens indhold ikke kan ændres. Det høje tings stilling må alene blive for eller imod forslagets godkendelse, og jeg mener derfor, at udvalgsbehandling må være unøvendig. Jeg anbefaler forslaget til vedtagelse.

Niels Eriksen: Svineproduktionen har gennem en meget lang årrække været den gren inden for landbruget, der har haft størst økonomisk betydning for flertallet af landmændene, og det er den gren, der har givet de største eksportindtægter. Dansk landbrug har gennem et dygtigt avlsarbejde fået skabt en gris, der egner sig til at imødekomme engelske forbrugerkrav med hensyn til bacon. Desværre er der ikke i andre lande tilsvarende interesse for den dejlige morgen-spise, som bacon med æg er; det kommer forhåbentlig. På grund af denne interesse har England altid været den altdominerende aftager af vort bacon og har også altid betalt os en overpris i forhold til import fra andre lande og i forhold til hjemmeproduceret bacon, hvilket er et udtryk for, at man kan godtage og er glad for det danske bacon; det er det, forbrugerne helst vil spise.

Priserne på bacon har uge for uge og år for år været meget svingende og i flere perioder endda så langt nede, at de har været direkte tabgivende for producenterne. Jeg tror ikke, man på noget andet vareområde har et så følsomt marked, hvis der ikke er balance mellem udbud og efterspørgsel. Få procent større tilførsel, end opkøberne